

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Samson var Træl i Filisternes Land

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Samson var Træl i Filisternes Land", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirkeskole. - 1946, 1944-1964*, s. 152. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig12val-shoot-workid78395/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirkeskole. - 1946

14 Og det var Kæmpen over Kæmper alle,
I grumme Fienders Haand han monne falde,
Og de stak ud hans Øine,
Betalte gammel Gæld,
Og lænked ham til Kværnen,
At male som en Træl,
Fagre Ord fryde mangt et Hjerte,
Fagre Ord har forvoldt mig Smerte,
Fagre Ord!

No. 44.

Samsons Død.

Egen Melodi af C. Barnekow.

- 1 *Samson* var Træl i Filisternes Land,
Var en plaget Mand:
Der lød saa vild en Glæde,
Med Suus og Duus,
Der hørdes daglig kvæde
I *Dagons* Huus:
Dagon, vor Gud af det røde Guld,
Israels Kæmpe han slog omkuld,
Mægted at binde
Samson, vor Fiende;
Ved Kværnen staaer
Og for Svøben gaaer
Nu han, som gav Tusinder Banesaar!
- 2 Høitid der holdes med Pragt og Glands.
Der er Spil og Dands,
Til Offring bløde Oxer
I Hundred-Tal,
Den vilde Glæde voxer
I Afguds-Hall,
Skummende Bægre af Bollen fuld
Tømmes til Ære for Gud af Guld,

Støiende skriger
Dreng og Piger:
Det hør sig til,
Og, som alle vil,
Vi danser en Dands efter *Samsons* Spil.

3 *Samson*, han stander med Strængeleg,
Baade rød og bleg,
Sit Lys, sin Kraft berøvet,
Til Spot og Skam,
Han er saa dybt bedrøvet,
I Hu saa gram,
Rasende sukker han mangefold:
Himmelens Gud, som har alt i Vold!
Falsk overlistet,
Styrken jeg misted,
Laan mig af den
Kun et Glimt igjen!
Da fare min Sjæl med Filisternes hen!

4 *Samson*, han kalder ad Smaadrenge brat:
Jeg er træt og mat,
Hvor staaer de stærke Piller
Til Rygstød bedst?
Lad mig, imens jeg spiller,
Dem stande næst!
Spottende svares: du seer vel her
Pillerne tvende, som Huset bær,
Til dem du læne
Skuldrene pæne,
Men, sagte sagt,
Tag dig vel i Agt,
Du ikke dem ryste af al din Magt!

5 *Samson*, han stander nu midt i Sal,
Baade høi og sval,
Sit Lys, sin Kraft berøvet,

Til Spot og Skam,
Han er saa dybt bedrøvet,
I Hu saa gram,
Tusinder klæde i Pynten trygt
Lægteret, høit over Gulvet hygt,
Pillerne rave,
Bjelker begrave
Da brat i Grus,
Under Suus og Dnuus,
Med Samson det hele Filister-Huus!

No. 45.

Ruth.

Egen Melodi af H. Matthiison-Hansen.

- 1 I Dommertiden i Bethlehem
Var Hungersnød,
En Mand da vandred fra Huus og Hjem
For dagligt Brød,
Og *Elimelek* var Mandens Navn,
Og *Nomi* Kvindens, han tog i Favn,
De fremmede blev i Moabs Land,
Men Døden bortrev den gamle Mand
Og saa hans Sønner tvende,
I Sorg sad Enker trende,
Det var fuldbange Kaar.
- 2 Da spurgte *Nomi* fra Hjemmets Egn,
Til Enke-Trøst,
At Himlen atter gav Dugg og Regn,
Til gylden Høst,
Med Sky for Øie og Dugg paa Kind,
Med Haab og Længsel i stille Sind,
Tilbage da vandred den Kvinde from
Til Israels Folk og hans Helligdom.